

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Pozdneakova Inga XXXXX, născută la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 29.06.2016 – 04.04.2017

instanța de apel: 18.01.2019 – 18.04.2019

instanța de recurs: 16.01.2020 – 21.10.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 aprilie 2017, Pozdneakova Inga a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului Pozdneakova Inga a fost învinuită în aceea că la 15 aprilie 2016, în intervalul orelor 13:00 până la 13:30, aflându-se în biroul nr. 22 din sediul IP Buiucani, mun. Chișinău, situat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 12, unde era audiată în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr. XXXXX, pornită la 12 aprilie 2016 de către SUP al IP Buiucani, mun. Chișinău conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP al IP Buiucani, mun. Chișinău, XXXXX, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase conform art. 312 Cod penal, intenționat, a declarat că persoane necunoscute, la 09 aprilie 2016, în intervalul orelor 00:15 până la ora 03:20, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce aceasta se afla în incinta localului „XXXXX”, situat pe str. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, din geanta personală ce se afla pe scaun lângă o masă din sala de banchete, pe ascuns, au sustras un telefon mobil de model „Samsung Galaxy S4”, la preț de 11 000 lei, cu nr. de IMEI XXXXX, în care se afla cartela SIM XXXXX, cauzându-i un prejudiciu material în proporții

considerabile.

La 16 aprilie 2016, de la administrația localului „XXXXX”, au fost ridicate imaginile video fixate de camerele de supraveghere din local pentru perioada de referință, afirmației lui Pozdneakova Inga că i-a fost sustras telefonul mobil.

Fiind examinate imaginile în cauză, a fost stabilit că aceasta, discutând la telefon, intră în veceu, după care iese de acolo fără careva obiecte asupra sa. Fiind audiată suplimentar în calitate de parte vătămată și din nou preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase conform art. 312 Cod penal, în urma vizionării înregistrărilor video, Pozdneakova Inga a declarat deja că de fapt nu-și amintește cu certitudine în ce circumstanțe a dispărut telefonul său în seara respectivă.

În urma controlului efectuat, fiind constatat că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 186 sau 192 Cod penal, din motiv că telefonul a fost pierdut de către partea vătămată Pozdneakova Inga în urma neatenției și neglijenței, fapt confirmat de imaginile video ridicate din localul „XXXXX”, la fel, din declarațiile suplimentare a acesteia în care Pozdneakova Inga recunoaște că posibil să uitat telefonul în veceu, la data de 29 aprilie 2016, și astfel, în baza art. 275 pct. 1) și 284 alin. (2), pct. 2) alin. (4) Cod de procedură penală, a fost dispusă clasarea procesului penal în cauza penală nr. XXXXX.

Acțiunile lui Pozdneakova Inga, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, *prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale, acțiune legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pozdneakova Inga să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

3.1. În motivarea apelului procurorul a menționat că:

- prima instanță, la emiterea sentinței de achitare, a omis probele care demonstrează cu certitudine prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către Pozdneakova Inga;

- martorul XXXXX, care la fel fiind avertizată de răspundere penală pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase, a comunicat că Pozdneakova Inga, la întrebările sale răspundea în limba de stat, deși se observa că este vorbitoare de limba rusă din cauza accentului, iar inițial i s-a propus asistența unui interpret, însă aceasta a refuzat, din care motiv a fost audiată în limba de stat, fapt ce atestă cu certitudine că Pozdneakova Inga cunoaște limba de stat;

- toate acțiunile de urmărire penală la care a participat și

Pozdneakova Inga, inclusiv și audierea acesteia în calitate de parte vătămată din 15 aprilie 2016, au fost materializate prin procesele-verbale, în privința cărora inculpata nu a obiectat precum că nu-i este clar conținutul declarațiilor sale consemnate sau că nu i s-a asigurat un interpret în condițiile legii, în contextul în care drepturile și obligațiile i-au fost explicate contra semnătură;

- prima instanță nu s-a expus în privința certificatului nr. 01-14/418 din 24 februarie 2017, eliberat de Universitatea de Stat de Educație fizică și sport, conform căruia se atestă că Pozdneakova Inga a studiat în perioada 10 august 2007 – 08 iulie 2010, disciplina „Cultura comunicării și limbaj sportiv”, cu o durată de 60 ore, în limba română;

- prima instanță nu s-a expus nici în privința imaginilor video fixate de camerele de supraveghere din localul „XXXXX” pentru perioada de referință afirmăției Pozdneakova Inga că i-a fost sustras telefonul mobil.

- cu referire la constatarea primei instanțe precum că la înaintarea învinuirii nu au fost respectate prevederile art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume că Pozdneakova Inga a fost pusă sub învinuire conform prevederilor art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă, în detalierea calificării din ordonanță a fost descrisă agravanta prevăzută la art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal – acțiune legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, consideră că este o eroare materială și nu constituie temei de nulitate a acestuia conform art. 251 Cod de procedură penală;

- prima instanță urma să ia în considerație probele administrate, care sunt veridice și suficiente pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata Pozdneakova Inga urmează a fi achitată de sub învinuirea în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie care rezultă din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a precizat că, probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și a instanței de apel, nu confirmă existența faptei infracțiunii incriminate inculpatei.

Astfel, instanța de apel a reținut, că declarațiile martorului XXXXX combat argumentele apelantului și indică la corectitudinea soluției adoptate de către prima instanță.

Instanța de apel a constatat că, inculpata cu certitudine nu cunoștea limba de stat, a dat declarații în limba rusă, iar organul de urmărire penală le-a

transcris și ulterior le-a tradus în limba rusă, fapt ce atestă că inculpata nu cunoștea limba de stat, din care motiv instanța a avut dubii cu privire la corectitudinea traducerii oferite de către organul de urmărire penală, care de fapt nu poate avea calitatea de interpret.

Instanța de apel a subliniat că, raportând descrierea infracțiunii prevăzute la art. 312 Cod penal, precum și analizând probele anexate la materialele cauzei, se conchide că vinovăția inculpatei Pozdneakova Inga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, nu a fost confirmată.

A reținut instanța de apel, că potrivit actului de învinuire se face descrierea art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă Pozdneakova Inga se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume că inculpata Pozdneakova Inga a *săvârșit infracțiunea din interes material*.

Astfel, instanța de apel a precizat, că existența interesului material constituie o circumstanță agravantă a infracțiunii prevăzute în alin. (2) art. 312 Cod penal (*primirea de către subiecții infracțiunii a unor foloase pentru prezentarea declarației mincinoase, concluziei false, interpretării sau a traducerii incorecte*), fapt care nu a fost probat sub nici o formă, or acuzatorul nu a exemplificat prezența interesului material și prin ce s-a manifestat acesta în acțiunile inculpatei.

De asemenea, instanța de apel a indicat, că învinuirea înaintată lui Pozdneakova Inga se bazează pe declarația făcută în calitate de parte vătămată a acesteia în cadrul cauzei penale nr. XXXXX, care a fost făcută cu încălcarea prevederilor legale și anume dreptul la un interpret, deoarece atât din declarațiile inculpatei, precum și declarațiile martorilor audiați, se atestă că Pozdneakova Inga este vorbitoare de limba rusă, iar ca să vorbească în fața instanței de judecată, are nevoie de asistența unui interpret.

Instanța de apel a evidențiat faptul că din materialele cauzei și anume din conținutul procesului-verbal de audiere a lui Pozdneakova Inga în calitate de parte vătămată din 15 aprilie 2016 și conținutul procesului-verbal de audiere suplimentară a lui Pozdneakova Inga în calitate de parte vătămată din 22 aprilie 2016, nu rezultă că au fost respectate prevederile art. 111 alin. (2) și art. 90 alin. (12) pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a mai constatat că potrivit procesului-verbal privind sesizarea despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, ofițerul de urmărire penală a primit declarațiile inculpatei în limba de stat, fără să-i asigure un traducător sau fără să-i acorde posibilitate sa facă declarații în limba pe care o cunoaște, or, organul de urmărire penală, în ședința instanței de apel a concretizat că interpretul era ocupat, fiind antrenat la o chemare, la fel și conform procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 15 aprilie 2016, se atestă că ofițerul de urmărire penală a dactilografiat declarațiile inculpatei în limba de stat, fără să-i asigure un traducător sau fără să-i acorde posibilitatea ca să facă declarațiile în limba pe care o cunoaște,

precum și conform procesului-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 22 aprilie 2016, se atestă că ofițerul de urmărire penală, de asemenea a dactilografiat declarațiile inculpatei în limba de stat, fără să-i asigure prezența unui traducător sau fără să-i acorde posibilitatea ca să facă declarații în limba pe care o cunoaște.

Instanța de apel a apreciat, ca fiind corectă concluzia primei instanțe potrivit căreia la baza sentinței nu pot fi puse declarațiile făcute de către Pozdneakova Inga în cadrul cauzei penale nr. XXXXX, or, în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești, datele care au fost obținute prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanților la proces.

În acest context, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul acuzării precum că instanța de fond nu a apreciat toate probele prezentate, or instanța a examinat probatoriul prezentat în ansamblu și l-a apreciat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, corespunzător, apreciind și actul întocmit de către organul de urmărire penală cu derogări de la normele de procedură.

Instanța de apel a constatat, că în calitate de probă, acuzarea a invocat ordonanța de clasare a cauzei penale nr. XXXXX din 29 aprilie 2016, care prin încheierea instanței de judecată din 19 septembrie 2016, în cauza nr. XXXXX, a fost declarată nulă ordonanța procurorului în Procuratura sec. Buiucani, mun. Chișinău, prin care s-a dispus refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea cauzei penale, precum și a ordonanței din 27 iunie 2016 prin care a fost respinsă plângerea petiționarei împotriva ordonanței procurorului în Procuratura sec. Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2016, astfel fiind dispusă reluarea procesului penal și obligarea procurorului să lichideze încălcările drepturilor petiționarei depistate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 25 octombrie 2016, a fost respins recursul declarat de către procurorul în Procuratura sec. Buiucani, mun. Chișinău împotriva încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău nr. XXXXX din 19 septembrie 2016.

În acest context, instanța de apel a conchis, că probele acuzării nu confirmă existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a subliniat, că potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 12 mai 2016, a fost dispusă începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume *prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale, acțiune săvârșită din interes material*, atribuindu-i cauzei penale nr. XXXXX, iar conform ordonanței de punere sub învinuire din 21 iunie 2016, se constată că Pozdneakova Inga, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit *prezentarea cu*

bună-știință, a declarației mincinoase de către partea vătămată, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul urmăririi penale, acțiune legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau exceptional de grave, infracțiune prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în ordonanța de punere sub învinuire se descrie infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă Pozdneakova Inga se pune sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, or conform prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele procurorului potrivit cărora instanța de fond eronat a considerat nule probele din motiv că inculpata nu posedă limba de stat și că afirmațiile inculpatei și a apărătorului acesteia reprezintă o strategie de apărare, deoarece atât apărătorul, precum și inculpatul sunt în drept să-și aleagă strategia de apărare, iar în speță, instanța nu a preluat o strategie de apărare, dar a constatat că organul de urmărire penală nu a respectat normele de procedură în cadrul desfășurării urmăririi penale.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, a declarat în termen recurs ordinar, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului procurorul a menționat că:

- instanțele de fond s-au bazat doar pe declarațiile inculpatei și nu au luat în considerație toate probele acuzării, fapt prin care s-au încălcat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanțele au ignorat declarațiile martorului XXXXX, care fiind audiată și preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase, a comunicat că Pozdneakova Inga, la întrebările sale răspundea în limba de stat, deși se observa că este vorbitoare de limba rusă din cauza accentului, iar inițial i s-a propus asistența unui interpret, însă aceasta a refuzat, din care motiv a fost audiată în limba de stat, fapt ce atestă cu certitudine că Pozdneakova Inga cunoaște limba de stat;

- toate acțiunile de urmărire penală la care a participat și Pozdneakova Inga, inclusiv și audierea acesteia în calitate de parte vătămată din 15 aprilie 2016, au fost materializate prin procesele-verbale, în privința cărora inculpata nu a obiectat precum că nu-i este clar conținutul declarațiilor sale consemnate sau că nu i s-a asigurat un interpret în condițiile legii, în contextul în care drepturile și obligațiile i-au fost explicate contra semnătură;

- instanța de judecată nu s-a expus în privința certificatului nr. 01-14/418 din 24 februarie 2017, eliberat de Universitatea de Stat de Educație fizică și sport, conform căruia se atestă că Pozdneakova Inga a studiat în perioada 10 august 2007 – 08 iulie 2010, disciplina „Cultura comunicării și limbaj sportiv”, cu o durată de 60 ore, în limba română;

- prima instanță nu s-a expus nici în privința imaginilor video fixate de camerele de supraveghere din localul „XXXXX” pentru perioada de referință afirmăției Pozdneakova Inga că i-a fost sustras telefonul mobil;

- prin cumulul de probe cercetate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, se constată cu certitudine că inculpata Pozdneakova Inga a comis infracțiunea imputată și că acțiunile acesteia corect au fost încadrate în baza art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează în privința inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că procurorul invocă în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

După cum rezultă din materialele cauzei, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 aprilie 2017, Pozdneakova Inga a fost achitată

de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Având în vedere argumentele invocate în recursul acuzatorului de stat, Colegiul penal atestă, că de fapt, acesta invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către prima instanță și menținută de către instanța de apel în privința inculpatei Pozdneakova Inga, argumentele recursului fiind în principiu similare celor invocate și în textul cererii de apel și constând în invocarea dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor.

Cu referire la acest aspect, Colegiul penal ține să precizeze că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Nu pot fi reținute nici argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta deoarece din analiza materialelor cauzei s-a constatat, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

De asemenea Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind necesitatea achitării inculpatei Pozdneakova Inga de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Având în vedere că la verificarea legalității deciziei recurate prin prisma argumentelor formulate în recurs nu s-au constatat temeiurile invocate de către procuror, Colegiul penal a ajuns la concluzia că decizia instanței de apel

cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui **Pozdneakova Inga XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 noiembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Guzun Ion